

پایداری در معماری و شهر سازی

International Congress on Contemporary Sustainable Architecture and Urbanism

شاخص های زیست اقلیمی موثر در محدوده آسایش انسان (نمونه موردی: شهرک نمک آبرود)

هانیه جمشیدی ، آزاده محمودی کهنه رودپشت ، مصطفی جمشیدی

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد چالوس

۲- عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی چالوس

۳- دانشجوی دکتری دانشگاه آزاد اسلامی واحد نور

چکیده

استفاده از عوامل و شرایط اقلیمی در بعضی از موارد منجر به ایجاد سبک های معماری در اقلیم های مختلف گشته است. سبک هایی که گرچه به ظاهر تقلیدکننده معماری گذشته می باشد ولی منجر به ابتکار اصول و روشی شده اند که بدون نیاز به معماری نوین، براساس طراحی اولیه معماری، شرایط موجود را به شرایط آسایش انسان نزدیک می کنند. این پژوهش به بررسی و مقایسه دو شاخص زیست اقلیمی دمای موثر و نمودار زیست اقلیمی الگی، در شهرک نمک آبرود می پردازد. هدف آن ارزیابی محدوده آسایش ماه های مختلف سال می باشد که اطلاعات آن از نزدیکترین ایستگاه هواشناسی یعنی شهرستان نوشهر (حدود ۱۱ کیلومتری) گرفته شده است. روش این مقاله با رویکرد کاربردی می باشد. تحلیل ها نشان می دهد که به جز دو ماه شهریور و خرداد که نزدیک محدوده آسایش می باشند، تقریباً ماه های دیگر خارج از این محدوده می باشد که البته می توان با برنامه ریزی و تمهیداتی به وسیله انرژی تجدیدپذیر آنها را به منطقه آسایش نزدیک نمود، درعین حال مصرف انرژی و آلودگی را کاهش داد.

واژه های کلیدی: شاخص اقلیمی، دمای موثر، نمودار زیست اقلیمی الگی، انرژی تجدیدپذیر